

**ULUSAL EDEBİYAT
ALANINDA CENGİZ
AYTMATOV'UN ESERLERİ**
**CHINGİZ AITMATOV'S
CREATIVITY IN THE NATIONAL
LITERARY FIELD**

Prof. Dr. Flera SAYFULİNA

Kazan Federal Üniversitesi

Tataristan / Rusya

E-posta: fsaifulina@mail.ru

Orcid: 0000-0001-5623-4269

Öz

Bu makalede, Tatar çeviri okulunun faaliyetlerini incelemek amacıyla ünlü yazar Cengiz Aytmatov'un eserlerinin tercümelerine odaklanılmıştır. Tatar çeviri okulunun yüz yıllık bir geçmişi vardır. 20. yüzyılın ikinci yarısında, Sovyet döneminin Rusça konuşan yazarlarının eserleri faal bir biçimde tercüme edilmiştir.

Hem millî edebiyat hem de Rus ve dünya edebiyatı tarihini etkileyen Aytmatov'un eserleri Tatarcaya çevrilmiştir. Onun eserlerinin Tatar edebiyatının ruhuna bu denli çok yaklaşmasında annesinin Tatar asillerinden "Khamza Gabdulvalieva" olmasının çok büyük payı vardır. Aytmatov'un "Jamilya", "Kırmızı Başörtüsü'ndeki güzelim benim", "Annemin Alanı", "Camel'in Gözü" gibi birçok romanı Tatarcaya çevrilmiştir. Aynı zamanda yazarların bazı eserleri Tataristan Cumhuriyeti'nin ünlü tiyatrolarında da sahnelenmiştir.

XXI. Yüzyılın başında Türkçe konuşan yazarların eserleri Tatarcaya faal bir biçimde tercüme edilmiştir. Ayrıca Tatar yazarlarının eserleri Türkçe, Kazakça ve diğer Türk lehçelerine de çevrilmiştir. Eserlerin başka dillere çevrilmesi halkları birbirine yaklaştırır, halkların karşılıklı anlayışına hizmet eder. Bu noktadan hareketle yaptığımız bu incelemede Cengiz Aytmatov'un eserleri ulusal edebiyat bağlamında ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tatar edebiyatı, çeviri, Cengiz Aytmatov'un mirası, edebî çeviriler.

Abstract

This article focuses on the translations of Chingiz Aitmatov's works. The Tatar translation school has a hundred-year-old. In the second half of the 20th century, the works of the authors in the Russian language of the Soviet era are actively translated.

The works of Aitmatov, which influenced both national literature and the history of Russian and world literature, have been translated into Tatar. The fact that his mother is "Khamza Gabdulvalieva" has a great role in his works getting so close to the spirit of Tatar literature. Many novels of Aytmatov such as "Jamilya", "My beauty in the Red Headscarf", "My Mother's Field" and "The Eye of Camel" have been translated into Tatar. At the same time, some of the writers' works were staged in the famous theaters of the Republic of Tatarstan.

Some of the writer's works were staged in the famous theaters of the Republic of Tatarstan. At the beginning of the XXI century, works of Turkic-speaking writers were actively translated into Tatar. And also works of Tatar writers are translated into Turkish, Kazakh and other Turkic languages. Translation of works into other languages brings peoples closer together, serves the mutual understanding of peoples. From this point of view, the works of Chingiz Aitmatov have been handled in the context of national literature in this examination.

Key words: Tatar literature, translation, the creative heritage of Chingiz Aitmatov, literary translations.

Аннотация

Данная статья посвящена исследованию перевода произведений известного писателя Чингиза Айтматова в контексте изучения деятельности татарской переводческой школы. Татарская переводческая школа имеет вековую историю. Особо активно переводились на татарский язык произведения русскоязычных писателей советского периода – во второй половине XX столетия.

Многие произведения Ч. Айтматова, определяющие целую эпоху в истории, как национальной, так и российской и мировой литературы, переведены в свое время на татарский язык. Его творчество очень близко по духу к татарской литературе, так как корни писателя со стороны матери исторически происходят от знатной татарской семьи Хамзы Габдулвалиева. В свое время переведены на татарский язык многие повести Айтматова, такие как «Джамиля», «Пополек мой в красной косынке», «Материнское поле», «Верблюжий глаз»; романы – «И дольше века длится день», «Плаха» и другие.

Некоторые произведения писателя ставились в известных театрах Республики Татарстан. В начале XXI века активно начали переводиться на татарский язык произведения тюркоязычных писателей. А также произведения татарских писателей переводятся на турецкий, казахский и др. тюркские языки. Перевод произведений на другие языки сближает людей, служит взаимопониманию народов.

Ключевые слова. Татарская литература, переводческая деятельность, творческое наследие Ч.Айтматова, литературные переводы.

ТВОРЧЕСТВО ЧИНГИЗА АЙТМАТОВА В НАЦИОНАЛЬНОМ ЛИТЕРАТУРНОМ ПРОСТРАНСТВЕ

Чыңгыз Айтматов – XX йөзъелның икенче яртысында ижәт иткән дөнъя әдәбиятының иң күркәм үрнәкләрен тудырган язучы. Үзе исән вакытында ук укучыларның мэхәббәтен казанган, Россиянең күпмилләтле әдәбиятынан иң күренекле урынны яулаган прозаик. Бөтен дөнъяга кыргыз халкын, аның яшәү рәвешен, гореф-гадәтләрен, ышануларын таныткан язучы – татар халкы өчен дә кадерле шәхес. Әлеге милли язучы дөнъя аренасына чыгып, бөтендөнъя күләмендә танылу алды: чөнки аның ижәтында Шәрык халкының фәлсәфәсе дөнъя мәдәнияте традицияләре белән бәйләп үстерелде. Монда Европа һәм Азиянең фундаменталь кыйммәтләре кисешә: шул сәбәпле аның әсәрләре гомумжәмгыяти яңгыраш алды.

Бөек тарихы булган татар халкы – Чыңгыз Айтматовны үз улы буларак кабул итте, аның ижәтына битараф булмады. Бу якынлык – булачак язучының әнисенең туганлык тамырлары Татарстанның Кукмара районы Мәчкәрә авылынан булуы белән аңлатыла. «Ч.Айтматовның әнисе ягыннан токымы Татарстан Республикасының Кукмара районнында XIX гасырдан яшәүләре билгеле. Язучының бабасы Хәмзә Габделвәлиев 1нче гильдия татар сәүдәгәре була. Мәчкәрә авылында алар 2 мәчет төзиләр. Аның XIX йөзъелның 70-нче елларында

энесе Әхмәтгали һәм сеңелесе Галия белән туган якларыннан чыгып китүләре билгеле. Алар Урта Азиягә юл тоталар». (Хабутдинова, 2013: 270-276) Алар гаиләсе озын юл үтеп, Кыргызстан жирләрендә, Ыссыккүл буйларында төплөнөп калганнар. Мәчкәрә авылында әлеге нәсел белән бәйле 22 кабер ташы сакланган.

Чыңгыз Айтматовның әнисе Нәгыймә хакында татар язучысы Фәүзия Бәйрәмова тарафыннан «Ана» исемле әсәр язган. (Бәйрәмова, 2015: 176) Әлеге китапның язылу тарихы турында язучы түбәндәге фикерләргә сөйли: «Кыргызстанда кемнән генә сорама, татарга мөнәсәбәте бар кебек тоелды миңа. Күбесе «минем әбием татар булган» дип сөйләде. Татар кызы зыялы, берничә тел белә, менә дигән ана бит ул. Ә Нәгыймә апаны тормыш бер күтәрә, бер жиргә бәрә. Мәдрәсә-гимназияләрдә укыган татар кызы, дүрт бала анасы энә шулай сынала. Ирнең атып үтерелгәнән дә белмичә күпме яши. Баш өстендә болытлар куерганын сизгән гаилә башлыгы аңа туган ягына кайтырга куша. Ирнең туганнары шушы дүрт баланы бүреләр кебек саклап үстерәләр. Үзләре ачтан үләр, халык дошманы балаларын сыендырдың дип кулга алыналар, жаннары кыела, эмма Нәгыймә апаны, балаларын урамда калдырмыйлар, кыек карамыйлар. Бу яктан без кыргыз халкына рәхмәтле булырга тиеш». (<http://matbugat.ru/>) Әлеге китапка Нәгыймә Габделвәлиева-Айтматова язмышы гына түгел, кыргыз-казак далаларына чыгып китеп, шунда төплөнөп калган милләттәшләребезнең дә шатлык-фажигаләре сыйган. Язучы әйтүенчә, ул Ана образы аша татар тормышына бәя биргән, милләт тарихындагы табышларны, югалтуларны барлаган, нәсел саклап калуда ана ролен чагылдырган.

1994 елга кадәр кабере дә билгеле булмаган әтисе, гомерен 4 баласын үстереп, аякка бастыруга багышлаган әнисе алдындагы бурычын Чыңгыз Айтматов әдәби әсәрләре аша түли, әлеге жәхәттән караганда язучының «Анам кыры» әсәре аеруча зур игътибарга лаеклы әсәр.

Татарстан Республикасының беренче президенты Минтимер Шәрип улы Шәймиев белән очрашу вакытында (2006 ел, 21 февраль) Чыңгыз Айтматов үзе Казан шәһәренә «магик (тылсымлы) сыйфатлы» «бик тирән тугандаш хисләр» тоюы хакында әйтә, моны ул әнисе ягыннан гаиләсе тамырларының Татарстанга бәйләнгән булуы белән аңлата. (ИА "Татар-информ"). Шул очрашуында язучы татар укымышлылары-зыялыларының, дин әһелләренең Урта Азия халыклары, шул исәптән кыргызларның да, милли мәдәниятен формалаштыруда зур роль уйнауларын әйтеп үтә.

Вафатыннан бер аз алдарак Чыңгыз Айтматов янә Казанга килә, «Бер көн – бер гомер» романы буенча фильм төшерү уе белән йөри, әнисе, бабасының туган

жирен зыярэт итергә бару теләген белдерә. Ләкин әлеге сәфәр язучы өчен соңгысы була: ул әнисен биргән туфракка баш ия алмый кала.

Соңгы дистә елларда фәнни форумнарда еш кына төрки телләр өчен гомуми төрки тел тудыру яки төрки язучылар ижатын тугандаш телләргә тәржемә итү кирәклегә хакында шактый еш иштергә туры килә. Әлбәттә, XIX йөзгә кадәр ук Исмагыйль бәй Гаспралы тарафыннан күтәрелгән әлеге мәсьәлә бүгенгә күндә дә әһәмиятен югалтмый. Русия жәмгыятедә 1990 елларда булган үзгәрешләр татарларга төрки халыклар белән якынарак аралашу мөмкинлеген тудырды. Шулай да әдәби әсәрләргә башка телләргә тәржемә итү – татар язучылары өчен һәрвакыт актуаль мәсьәлә булып торуын билгеләп үтергә мөмкин. Әлеге мәсьәләгә багышлап төрле киңәшмәләр дә үткәрелүе билгеле. (Татар әдәбияты тарихы, 2001: 7). Тәржемә эше бүгенгә күндә әдәби бәйләнешләрне тормышка ашыруның бер юлы буларак карала (Татар әдәбияты тарихы, 2015: 470). Әдәбият белеме галиме Х. Миңнегулов тәржемә эшенең гаять киңкырлы һәм әһәмиятле функция башкаруына басым ясый: «Тәржемә – гадәти лингвистик яки әдәби күренеш кенә түгел, ә үзара аңлашуның, рухи, мәгълүмати байлыklar белән танышуның гаять мөһим чарасы да. Ул кешеләрне, халыкларны, илләрне, чорларны якынайта, аларның үзара сөхбәт-диалогларын тәэмин итә» (Миңнегулов, 2010: 219).

Әлеге юнәлештәгә хезмәттәшлек укучыларны кардәш халыкларның алдынгы әдәбият әсәрләре белән таныштыру өчен, шулай ук, татар әдәбиятын төрки милләتلәр мөхитендә таныту өчен дә зур мөмкинчелек ача. Чыңгыз Айтматов ижаты – моның уңай үрнәге булып тора ала.

Чыңгыз Айтматов әсәрләре – ижәт ителү вакытында ук дөнъяның 200гә якын теленә тәржемә ителүе мәгълум. Әлбәттә, үз заманында ук классик дәрәжәсенә ирешкән язучының ижаты татар телендә дә дөнъя күрә. Татар тәржемә мәктәбе традицияләре хакында сөйләгәндә, совет чорында шактый күп рус телле язучыларның әсәрләренә татар теленә тәржемә ителүен билгеләп үтергә мөмкин. XX гасырның урталарынан 1980 елларга кадәр республиканың үзәк нәшрияте булган Татарстан китап нәшриятендә һәр ел саен дистәләрдән рус һәм башка милли телләрдән тәржемә ителгән китаплар басылып чыга. Әлеге сан гомуми басылып чыккан әдәби китапларның 10% ка якын өлешен тәшкил итә. Дистәләгән рус язучылары белән бергә милли әдәбиятлардан – казах язучысы Абай Кунанбаев, Мөхтәр Ауэзов, Сабит Муканов, үзбәк шагыйре – Әскәд Мөхтәр, грузин язучысы Нодар Думбадзе һәм башка бик күпләрнең әсәрләре тәржемә ителә. Чыңгыз Айтматовның һәр әсәре диярлек үз вакытында үк татар теленә –

язучының әнисе теленә тәржемә ителеп, татар укучысына житкерелеп тора (Хамидуллин, 2012).

Чыңгыз Айтматов ижатында Русия әдәбиятындагы күпъеллык торгынлык чорыннан соң халык тарихы белән бергә кеше язмышына, милли яшәү рәвешенә, милли-әхлакый-фәлсәфи мәсьәләләргә аеруча зур игътибар бирелә. Ч.Айтматовны дөнъяга таныткан беренче әсәре - «Жәмилә» (1958) повесте булды (Айтматов, 1962: 88).

Әлеге әсәр татар тарихчысы – Миркасыйм Госманов тарафыннан (1962) татар теленә тәржемә ителеп, беренчеләрдән булып Айтматов исемен татар халкына танытты. Әлбәттә, тугандаш халыклар тормышы нигезендә тудырылган бөтен каршылыктарны да жиңеп чыккан мэхәббәт тарихы, хатын-кызның жәмгыяттә танылуы мәсьәләсе татар укучысында да зур кызыксыну уятты.

Ч.Айтматовның моннан соңгы һәр әсәре дә татарлар арасында кызыксыну белән көтеп алына. 1961 елда Чыңгыз Терекулла улының рус телендә «Кызыл яулыклы тирәгем минем» дип аталган әсәре татарның талантлы язучысы Хәсән Сарьян тәржемәсендә «Гүзәлем Әсәл» исеме белән басылып чыга. (Айтматов, 1965: 120). Әсәр мэхәббәткә тугрылык кебек мәңгелек темага багышланган. Кыргыз теленән язучының нәкъ менә әлеге әсәренең татар теленә уңышлы тәржемә ителгән булуына басым ясап әйтергә мөмкин. Аның сәбәбе дә ачык: тәржемә авторы язучы булуыннан тыш, тел белеме, әдәби тәнкыйть һәм тәржемә өлкәсендә дә актив эшли. Х.Сарьян татар теленең аңлатмалы сүзлеген төзүдә актив катнаша, радиода чыгышлар ясый, әдәби ижат осталыгы, тел сафлыгы хакында фикерләр алышуда катнаша. Болар тәржемәчегә тугандаш халык теленең бөтен байлыгын һәм гүзәллеген укучыларга житкерергә ярдәм иткән.

“Гүзәлем Әсәл” әсәренең 1966 елда Галиәсгар Камал исемендәге Татар дәүләт академия театры сәхнәсендә куелуы да аның укучыны кызыксындырырлык сюжетка корылган, мәңгелек мэхәббәт һәм нәфрәт темасына багышланган булуы белән бәйле. Әсәл ролен беренче булып Найлә Гәрәева, Ильяс роле – Ринат Тәжетдинов башкаруында укучыларга житкерелә. Әлеге әсәрнең сәхнәгә куелуы – татар театрында зур вакыйга буларак кабул телә, сәхнә әнкыйтьчеләре тарафыннан тәфсилле анализ ясала, бәя бирелә. (Саликова, 1966: 8; Илялова, 1966: 28; Сахновский-Панкеев, 1967: 70). Әсәр Татарстанның иң югары премиясе – Г.Тукай исемендәге бүләккә лаек була, күп тапкырлар сәхнәдә уйнала.

Беренче карашка шактый гадәти тоелган сюжет сызыгында каһарманнарның драматик кичерешләре, тормыш авырлыктары алдында хисләренең ныклыкка сынау үтүе әлеге тарихны кызыклы һәм кабатланмас итә. Тамашачы алдына әле һаман да жавап табылмаган мәңгелек сораулар куела һәм һәркем аларны

спектакль барышында үзенчә чишә. Язмышның беренче сикәлтәләре Ильясны нигә адаштыра, чын бәхетнең кадерең аңлар өчен Байтимер кебек тормышның ачысын-төчесен татырга, югалтулар аша олы сөюеңне табарга кирәкме? Мәхәббәте өчен туган йортыннан ваз кичәргә мәжбүр булган, жан сөйгәннең хыянәте белән очрашкан Әсәл хатын-кыз бәхетенә лаекмы? Чыңгыз Айтматов тормыш хакыйкәтенең янәшәдә генә булуын классикларга хас зирәклек белән тамашачыга җиткерә.

2016 елда “Гүзәлем Әсәл” әсәренең Габдулла Тукай исемендәге Этнә дәүләт драма театры артистлары тарафыннан (куючы-режиссеры – Татарстанның халык, Россиянең атказанган артисты Илдар Хәйруллин) яңадан сәхнәләштерелүе – әсәренең бүгенге көндә дә укучыны кызыксындыруы, әсәрдә күтәрелгән мәсьәләләрнең мәңгелек булуы белән аңлатыла.

Әлеге әсәрдән соң Ч.Айтматов тарафыннан бер-бер артлы «Беренче укучы» (1962), әсәре бастырыла. 1965 елга кадәр Ч.Айтматовның кыргыз телендә язуы билгеле. Аның рус телендә бастырылган беренче повесте «Бәхил бул, Гөлсары!» әсәре. 1976 нчы елда язучының «Повестлар» дип аталган китабы дөнья күрә. (Айтматов, 1976: 320) Әлеге китапка кергән «Бәхил бул, Гөлсары!», «Анам кыры», «Дөя күзе» повестләре дә татар теленә Я. Хәлитов тарафыннан тәржемә ителә.

Әлеге тәржемәләрнең авторы Яхъя Хәлитов күп елар татар телендә гасыр дәвамында басылып килгән әдәби журнал - «Казан утлары»ны редакциясендә һәм Татар китап нәшриятендә хезмәт итә. Ул гомерен тәржемәчелек эшенә багышлаган шәхесләрнең берсе. 1952 елдан башлап ул күп кенә рус язучыларының әсәрләрен татар теленә тәржемә итә: аның кып еллык хезмәт юлында иң оста тәржемә ителгән эшләре буларак, Ч.Айтматов әсәрләре исәпләнә.

Ч. Айтматов тарафыннан иҗат ителгән беренче зур күләмле роман «Бер көн – бер гомер» (1980, русча “Дольше века длится день”) әсәре 1990 елда татар теленә танылган әдәбиятчы Рим Шириязданов тарафыннан тәржемә итеп, бастырыла. (Айтматов, 1990: 288) Әлеге романның тәржемәсе, оригиналы кебек үк киң җәмгыяти кыйммәتكә ия була «Манкорт» төшенчәсе татар теле лексикасына кереп, замана кешесе тормышында булган зур үзгәрешне – шәхеснең үз токым-тамырларыннан аерылуын, буыннар бәйләнеше өзәлүен чагылдыручы тирән мәгънәле сүзгә әйләнде.

1986 елда язучының танылган әсәре «Ахырзаман» (русча “Плаха”) әсәре басылып чыга һәм әлеге әсәр дә тиз арада татарчага тәржемә ителә. Әлеге әсәрендә Чыңгыз Айтматовның үз заманының иң катлаулы мәсьәләләрен күтәргән бу әсәре дә укучыны битараф калдырмый. Татарстанда әлеге әсәренең

язмышы да уңай хэл ителә: әсәр мотивлары буенча куелган Академия театры сәхнәсендә куелган замананың актуаль мәсьәләләреннән берсе булган табигатьне саклау мәсьәләсе хакында гына түгел, кеше күңелендә булган зур афәтләр – кешелеклелек сыйфатлары югалу турында уйланырга этәреш ясаган әлеге спектакль караучыларны тетрәндерә, кешелекнең үзенең соңгы көненә таба баруын искәртә, уйланырга, үзгәрергә, жанлы табигатькә мөнәсәбәтне төзәтергә чакыра.

Русиядә әлеге сюжеты ягынна катлаулы һәм фикер тирәнлегә, кискенлегә белән аерылып торган катлаулы романны беренчеләрдән театр сәхнәсенә куючылар буларак – татар драматургы Мансур Гыйләжәв (танылган татар язучысы Аяз Гыйләжәвнең улы) һәм куючы-режиссер Дамир Сиразиевне атарга була. Әсәр 1987 елда Татарстан Академия театры сәхнәсендә уйнала. «Бүгенге көндә 30 яшьтән артыграк булган безнең буын язмышы, жиңел генә хэл ителми. Кискен үзгәреш вакыты безнең тормышны да ике өзеккә бүлә кебек: «әлегә кадәрге» һәм «шуннан соң». Әлеге көнгә кадәр булган тормыш тәҗрибәм һәм жаным әрнүләрен мин, моннан соңгы чорга үзгәреш кертү максатыннан, спектакльгә салдым. ... Спекталь – безнең үзөбез хакында да. Романны гына түгел, үзөбезне дә аңларга кирәк иде...» (Интервью Дамира Сиразиева накануне премьеры, 1987: 4 октябрь).

Шул рәвешле Чыңгыз Айтматовның әдәби мирасы бөтенхалык байлыгына әверелүен танырга, әлеге процесста әсәрләренең төрле телләргә тәрҗемә ителүенең дә әһәмияткә ия булуына басым ясарга кирәк. Бүгенге көнгә кадәр язучы ижаты үзенең мәгънәви, эстетик, тарихи кыйммәтен югалтмаган. Икетелле автор буларак Ч.Айтматов милли тел сакланышына, милли әдәбият үсешенә зур өлеш кертә, үз халкының кабатланмас мәдәниятен башка халыкларга таныта, замана өчен бик әһәмиятле булган намус, вождан, мәрхәмәтлелек, кешелеклелек кебек төшенчәләр хакында яза. Аның хакында замандашы, танылган татар язучысы Аяз Гыйләжәв түбәндәгә фикерләренә яза: «Чыңгыз Айтматов исеме бөтен кешегә билгеле, бөтен дөнья укучысы өчен кыргыз әдәбияты аның исеменең балкышы белән нурландырылган...» (Гилязов, 2001: 48-53).

Чыңгыз Айтматов үз халкының яшәеш кыйммәтләре аша бөтендөнья өчен әһәмиятле булган төшенчәләренә күтәреп чыкты, шуның белән дөнья әдәбияты дәрәжәсендә булган югарылыккә иреште.

Татар әдәбиятчыларының тәрҗемә өлкәсендәгә эшчәнлегә аша совет чорында төрки халыкларның бере булган – Чыңгыз Айтматов ижаты татар халкында да танылу алды, аның горурлыгына әверелде.

Төрки халыклар әдәбиятын бер-берләре теленә тәржемә итү өлкәсендәге эш соңгы ике дистә ел өчендә аеруча актив алып барыла. Аеруча бу эш 2000 елларда төрек әдәбияты әсәрләрен татарчага тәржемә итү юнәлешендә башланды. Соңгы дистә елларда татар теленә тәржемә үрнәкләре буларак, Асыя Рәхимова тәржемәләре: Өмәр Сәйфеттиннең «Вәлинигъмәт – шәфкатъ иясе», «Биек үкчәләр», Тарык Буграның «Кече Ага» (романнан өзек), шул ук авторның «Улыбыз», Сабахаттин Алиның «Хәсән чоңгылы», Мәхмәт Сейданың «Авылга бәхет китерүче Мәмәт», Шәвкәт Булутның «Язмышы», Бәһзат Айның «Мирас бүләшү», Бурһан Гүнәлнең «Кышның хәле башка», Алев Алатлының «Ясминнәр һаман да томаннар артындамы?» («Ясминнәр» романынан өзек), Орхан Памукның «Өч мушкетер» («Кара китап» романынан өзек), әлеге авторның «Минем исемем Кызыл» (романнан өзек). «Беренче намаз: төрек һәм төрки шигырьләр, хикәятләр, хикмәтләр, хикәяләр» җыентыгы (Казан, 2010) Бикә Рәхимова тәржемәләре: Юныс Әмрәнең (XIII гасыр) «Мөхәммәд» (С.Г.В.), Мәүләнә Жәләлетдин Румидан (XIII гасыр) «Оста белән кылай», «Газраилдән качкан адәм», «Падишаһ һәм аның ике колы», «Кибетче һәм тутый кош», «Алама гадәт, Ач ишәк», Ашык Өмәрнең (XVII гасыр) «Былбыл газап чигә», Ашык Рәйханинең (XX гасыр), «Чакыру», Рамазан Айтанның (XX гасыр) «Ашау» әсәрләре дөнья күрдә. Әлеге әдәбият үрнәкләре соңгы елларда төрек әдәбияты белән татар укучыларын таныштыру максатын күз алдында тотып тәржемә ителде.

Шунысы уңай күренеш: бүгенге көндә бу эш каршылыклы булып, татар теленән төрек теленә тәржемә итү дә шактый популярлашып бара. Әлеге уңай үзгәрешләр тугандаш халыкларның мэдәни-әдәби якынаюы нәтижәсендә мөмкин булды (Сәйфулина, 2014: 322-326).

2005 еллардан башлап татар әдәбияты әсәрләре төрек теленә тәржемә ителеп, Төркиядә дөнья күрә башлады. Әлеге әсәрләр исемлегендә беренчеләрдән булып татар әдәбиятының кече эпик әсәрләренең тәржемәләрен туплаган «Vasiyet» исемле җыентык игътибарга лаек. «Замбак» нәшриятында әлеге җыентыкның 2005, 2006 һәм 2012 елларда өч басмасы дөнья күрә. Анда кәргән әсәрләр профессор Хатып Миңнегулов тәкъдиме белән сайланып алынган, китап аның кереш сүзе белән чыга. Җыентыкка тупланган әсәрләр – Фатих Кутлу, Хамза Әрсой, Надир Тамәр Аслан тарафыннан тәржемә ителгән. Әлеге җыентыкка татар әдәбиятының иң матур үрнәкләренән, Әмирхан Еникинең «Әйтелмәгән васыять», «Матурлык», Шәриф Камалның «Буранда», «Уяну», Фатих Әмирханның «Бер харәбәдә», «Сәмигулла абзый», Галимҗан Ибраһимовның «Табигать балалары», Мирсәй Әмирнең «Мөстәкыйм карт йокысы», Фатих Хәснинең «Сөйләнмәгән хикәя», Миргазиян Юнысның «Безнең өй өянкеләр астында иде» хикәяләре кертелгән. Рәзил Вәлиев әсәрләренән тупланган «Mavi hüzün»

(«Зәңгәр сагыш») жыентыгы Төркиянең «Да» нәшриятында 2007 елда дөнья күрүе элге башлангычның уңай дәвами буларак бәяләнергә хаклы. Жыентыкны тәржемә итүчеләр – Фатих Кутлу һәм Харун Тосун.

Татар әдәбияты әсәрләрен төрек теленә тәржемә итү юнәлешендә беренче адымнарны ясап, шактый нәтижәгә ирешкән тәржемәче, чыгышы белән Төркиядән булып, бүгенге көндә Казанда яшәүче язучы Фатих Кутлу эшчәнлегә аерым игътибарга һәм өйрәнүгә лаек. Соңгы елларда татар язучыларының шактый әсәрләре аның тарафыннан төрек теленә тәржемә ителде. Татар язучыларының шактый әсәрләрен берләштергән жыентыкларының, аерым язучылар әсәрләренең тәржемә ителеп, Төркиядә дөнья күрүе – элге юнәлештәге эшнең активлашуын күрсәтеп тора. Фатих Кутлуның элге юнәлештә эшенең уңай нәтижәсе буларак, аның татарның бөек шагыйре – Габдулла Тукай шигырьләрен тәржемә итүен күрсәтергә мөмкин. Тәржемәченең 2016 елда – Г.Тукайның 130 еллык юбилее уңаеннан 130 шигырен тәржемә итеп бастыруы мактауга лаек. Ул төрек халкына 100 елдан соң Тукай исемен кайтарды. Татарның талантлы язучысы А.Гыйләжәвның «Жомга көн, кич белән» («Сума günü, akşam...») һәм «Өч аршын жир» («Bir avuç toprak»), «Яра» («Yara») әсәрләре дә Фатих Кутлу тарафыннан тәржемә ителеп, төрек укучыларына житкерелде.

Соңгы елларда татар әдәбиятының казах теленә дә шактый күп тәржемә ителә башлавы куанычлы. 2015 елда Алматыда басылып чыккан жыентыкта ХХ йөзгә ахыры язучыларының ике дистәгә якын әсәре тәржемә итеп бастырылуы куанычлы күренеш. Казах укучысы тататар әдәбиятыннан Әхәт Гаффар, Фаил Шәфигуллин, Марсел Галиев, Мөхәммәт Мәһдиев, Ринат Мөхәммәдиев, Галимжан Гыйльман, Ләис Зөлкарнәй, Фәнис Яруллин һәм башка бик күп язучыларының әсәрләрен үз туган телендә уку мөмкинлеген алды.

Шул рәвешле, гасыр дәвамиңда бер-берсенен хәятеннән шактый аерылышкан төрки халыклар өчен бер-берсен якыннан тану, кардәшлек жепләрен, уртак тамырларны барлауның уңышлы бер юлы буларак, әдәби әсәрләренең тәржемәсен булдыру, аларны бастырып чыгару бик уңышлы һәм файдалы, нәтижәле эш буларак бәяләнә ала. Үз вакытыңда Чыңгыз Айтматов әсәрләренең тәржемәләре – моның уңай нәтижәсе булып тора.

БИБЛИОГРАФИЯ

Хабутдинова, М. М. (2013). “Личность и творчество чингиза айтматова в оценке татарского писателя аяза гиязова” *Филология и культура. Philology and Culture*. С. 2 (32). б. 270-276.

Бәйрәмова, Ф.Ә. Ана. (2015). *Фәнни-тарихи язма*. Казан: «Аяз»нәшрияты. б. 176.

Фәүзия, Бәйрәмова. (2001). *белән әңгәмә Алты томда. Татар әдәбияты тарихы*. 6 Т. 1960-1990 еллар әдәбияты. Казан: "Раннур". б. 544. <http://matbugat.ru/>

Фәүзия, Бәйрәмова (2015). Татар әдәбияты тарихы. Сигез томда: 3 Т. XIX йөз. Казан: Тат.кит.нәшр. б. 551

Миңнегулов, Х.Ю. (2008). "Татарга да тылмач кирәк". *Мәдәни жомга*. б. 10.

Хамидуллин, Л. (2012). "Татарская литература и проблемы перевода" *Идель*. б. 11.

Айтматов, Ч.(1962). *Жәмилә* (пер. на татарский М. Усманова). Казан: Тат.кит. нәшр. б. 88.

Айтматов, Ч. (1965). *Гүзәлем Әсәл* (пер. на татарский Х. Сарьяна). Казан: Тат.кит. нәшр. б. 120.

Саликова, З. (1966). "Интернациональ спектакль туганда". *Социалистик Татарстан*. б. 8.

Илялова, И. (1966). "Гүзәлем Әсәл" *Социалистик Татарстан*. б. 28.

Сахновский-Панкеев, В.(1967). "Возраст театра" *Театр*. С. 9. б. 69-70.

Айтматов, Ч. (1976). *Повестълар* (пер. на татарский Я. Халитова). Казань: Тат.книж. издат. б. 320.

Айтматов, Ч. (1990). *Бер көн–бер гөмер* (пер. на татарский Р. Шириязданова). Казан: Тат. Кит. нәшр. б. 288.

Дамира, Сиразиева (1987). "Интервью накануне премьеры спектакля". 'Ахырзаман' по роману Ч.Айтматова 'Плаха' на сцене ТГАТ им. Г.Камала. *Вечерняя Казань*.

Гилязов, А. (2001). "Мне дороги самые тяжелые годы моей жизни (Взгляд из осени жизни)" *Татарстан*. С. 9. б. 48-53.

Сайфулина, Ф.С. (2014). "Татарско-турецкие культурные и научные взаимосвязи: история и современность". *Филология и культура Philology and Culture*. Казань: КФУ. С. 2 (36). б. 322-326.